

Վորը մի յերկարեցաք 'ի բնական նկարագրի աշխարհիս զերանցն պարաձգու-
թիւնս եւ զՏրաբուլս զօրութիւնս, եւ զգետոցն աղբերս եւ զօժանդակս, զանճա-
նօթան 'ի բազմաց. եւ մեզէն իսկ համարձակեցաք զաղբերավայրսն գետոց եւ զպարս
կամ զկոյտս լերանց որոշել. վասն որոյ եւ ակն ունիմք ներողութեան բնախոյզ հե-
տաքննաց' եթէ վրիպեցաքս, զի եւ մեք յապայցն քննութիւն ապաստան առնեմք զուղ-
ղութիւնս եւ զլրումն թերութեանցն: Աւելորդ վարկաք զվիճակացն իւրաքանչիւր գեօ-
ղեան թուել, թող զի եւ զբազմաց անդիտանամք տակաւին, այլ զգլխաւորսն եւ զնը-
շանաւորս ոմանս 'ի հնումն կամ 'ի նորումն. եւ տեղեաց' զորոց անուանս առ օտարս
օտար տառիք գտաք գրեալս եւ երկբայիմք զստուգութենէ հնչմանց անուանցն, զտա-
րակուսութեան նշանն (?) առնթեր եդաք, մինչեւ յազգայնոցս կամ այլուստ ստուգես-
ցին: Իսկ զկարի նշանաւոր եւ զփափագատենչ վայրացն ստորագրութիւն՝ սուղ ինչ
ընդերկարեցաք, մանաւանդ զորոց եւ զտեղացոյց պատկերսն յանդիման առնեմք,
զգաղափարեալսն 'ի գեղեցիկ եւ գովաբանեալ ուղեւորութեանց Տիւսպայի հելուե-
տիացւոյ (Dubois de Montpéreaux, տպագրեալ 'ի Քարիզ յամին 1839), եւ զՎեքսիէի
գաղղիացւոյ արքունի ճարտարապետի (Ch. Texier, 'ի Քարիզ, 1846), եւ յայլոց ու-
մանց: Արովք եւ ակն ունիմք հաճոյագոյն զվաստակս զայս ընծայեցուցանել հանդի-
պելոցն. առաւել եւս զհայրենասիրացն մերոց գրգռել զտենչ եւ զքաղց 'ի ինդիր եւ
'ի ճաշակ լիագոյն ծանօթութեանց. զկարողացն եւ զգիտողաց' զօժանդակութիւնս առ
մեզ կամ առ այլս յընդաձումն այսպիսեաց տեղեկութեանց. եւ զանկարողացն առ այ-
գոսիկ՝ զբարեսէր կամն առ վաստակաւորսն, առ սատարողս եւ առ միմեանս:

Ի Ս. ՂԱԶԱՐ

յ' ժե Մարտի ամսոյ ԹՅԴ թուիս (1855).